

Praca autorstwa Małgorzaty Kurianowicz sytuuje się w dość wąskim w lingwistyce polskiej ostatnich lat nurcie badań paleoslawistycznych. Przedmiotem opisu jest język dwóch cerkiewnosłowiańskich tekstów Dobrej Nowiny redakcji ruskiej: najstarszego drukowanego przekładu *Biblii Ostrogskiej* z 1581 r. oraz *Ewangeliarza Jabłeczyńskiego* wydanego w 1771 r. w Ławrze Kijowsko-Pieczerskiej, a przechowywanego w Prawosławnym Stauropigialnym Monasterze św. Onufrego w Jabłecznej (woj. lubelskie).

Celem przeprowadzonej analizy było wskazanie różnic między porównywanymi redakcjami w zakresie fonetyki, fleksji imiennej i werbalnej, co stanowiło podstawę do wnioskowania o ewolucji cerkiewszczyzny na przestrzeni niemal 200 lat. Skrupulatnej postawie badawczej autorki, umiejętności łączenia szczegółowej analizy z dobrze uzasadnioną syntezą zawdzięczać należy powstanie rzetelnej i w zamierzonym zakresie wyczerpującej pracy. Na podkreślenie zasługuje również fakt, że do obiegu naukowego i literatury slawistycznej wprowadzony zostaje nieznan dotychczas cerkiewnosłowiański zabytek liturgiczny redakcji ruskiej i zawarty w nim materiał językowy.

dr hab. Lilia Citko, prof. UwB

ISBN 978-83-64081-27-9

JĘZYK CERKIEWNOSŁOWIAŃSKI RUSKIEJ REDAKCJI Drukowanych PRZEKŁADÓW DOBREJ NOWINY

Małgorzata Kurianowicz

JĘZYK CERKIEWNOSŁOWIAŃSKI

RUSKIEJ REDAKCJI Drukowanych PRZEKŁADÓW DOBREJ NOWINY

Fonetyka, fleksja imienna i werbalna

